

Publicerad 2011-02-28 10:50 av Veronic@

en pojke som berör

Jag läser om en pojke som livet är tungt för,
de känns som han inom bords mera och mera läger av och dör.

Ljuset skiner inte mera framför hans ögon, han har svårt att se,
ledsen i mellan gråt och skrik han inte förmår att le.

Tryggheten bränner alla hans broar,
någon ser ut att le och på hans trasiga själ roar.

Tänder ljuset, låter de komma in, så där nära som gryning spinner sina sköra trådar av morgon garn,
pojken flyr och vill åter igen vara en behövande man och inte längre ett skyggt och skräckslaget barn.

Bunden till den på tvingande flammande elden som skyr vatten,
blundar han och går vidare ut i den isande ensamma natten.

Han ser sig själv i spegeln, torkar tåren som skördade hans mardröm så svart,
går ut i morgons dagens smärta, men fortsätter att leva med förhoppning om ljuvare liv utan slag i natt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Veronic@ med Poeter.se id #34662 innehar upphovsrätten